

—то Отчетъ (л. св. Отчитамъ ил. дл. благословлю, благословляю (особенно о яствахъ во время поминокъ): На задушница жена заноси хлѣбъ и различній гѣзби и попѣть минува по сѣчкѣ тробища и на сѣкое отчита и отрѣзыва поряѣзаникъ. Женитѣ тога вѣка кѣзватъ: дѣдо поще, ела отчетъ и мѣне.— Како направихте вѣе? Проводихте ли на духовницѣ катъ да отчетете? Л. Д. 1870 р. 169.

—то Отчѣпнѣ (си) Отчѣпъ (си) л. св. Отчѣпнѣ (си) (Отчѣпнѣвамъ Ц.) ил. дл. отломлю, отламываю: Май ми поогладне, чакай да си отчюпи малко хлѣбъ отъ турбата. Зк. 84. Чивяка, като и посеще, отчюпна си мѣнинко отъ туртѣтѣ, да и види каква е. Ч. 247. Изникнѣла є тѣнка елха У Радыны равны дворы, Кой какъ мина отчюпи си, Петку мина отрѣгна иж. Пк. 15.

Отъ предлоії. Употребляется въ следующихъ случаяхъ: 1) при илаполахъ, обозначающихъ удаление отъ чего либо: отъ, съ, изъ: Що сакаше, сестро, се ти свѣршилъ, Кя сѣ делить душа отъ снѣгава. М. р. 131. Отдвоилъ си божичъ отъ бѣднишеверъ. Кп. 102. Димитаръ уть гроба издигна. Д. С. 7, 36. Отъ гема царь ми не излѣзе. М. 48. Кога явна коня подлетога, Тѣ испадна отъ Скопие широко. ib. 212. Иало ми обрѣчи косата, Тѣ ме отлична остави, Тѣ отъ градъ на градъ (изъ города въ городъ) да ходимъ, И да ти тражимъ царчето. М. 64. Трѣгнѣль да проси отъ каша на каша. Имѣвъ. 50. Тога слезе Костадинъ отъ коня. М. р. 135. Стоянъ си отъ конче навожда. Д. 53. 11. Двѣ пушки ми съ граѣнiale, Драгана отъ конь свалиле. К. I, 158. Сѣ спуши отъ новата чешма, Си свали капа отъ глава, Си наполни студна вода. М. 255. Смѣжнѣ отъ главѣтѣ си поврѣзѣтѣ. Р. 58. Свила предѣ, свиленъ гайтанъ илете, Та го мята отъ рѣка на рѣка. М. р. 201. Въ туриха руйно вино, Лична Іова та сѣ напи; Отъ зѣбъ на зѣбъ въ гѣрло нематъ. М. 77. Си го отскри Гина Ариауце И му зеде глаа отъ рамена. М. р. 155. Го фатиха, му отсечеха Бѣли рѣце одѣ лактите, Бѣли подзе одѣ колена. ib. р. 168. Фало Богу единому велить, Защо ти мене ке мѣ избавишъ Отъ овего тешка піаница. ib. р. 148. Нази Боже, отъ зла срѣща и отъ зла жена. К. I. 93. Прощавайте, чѣрни очи, Ви от мене и аз отъ вази. Д. 75, 11—15. Коранъ заповѣда на всички Турци: дѣто естество е лишено отъ водѣ (идѣ природа лишена воды) да вѣздигать чешми. Л. Д. 1874 р. 237. Той токо рѣчи истини отъ синчко (охладълько всему). Зк. 47. 2) при илаполахъ просить, требовать, ожидать и пр. (обозначается лицо, у которого просятъ и т. д.): Аль слушате Солунски граждане! Отъ васъ сакамъ цѣрна Арапина. М. р. 149. Отъ голятъ риза ище. Кп. 103. Чийто сї плеть традилъ, отъ него и искай да та пахрани. ib. 149. 3) при опредѣленіи а) разстоянія отъ извѣстнаго